

Esperant l'any 2017

DES DE LA BUTACA D'EN VOLTAIRE. Per l'Homenot de la Pipa

Hi ha moments en què val la pena aturar-nos i intentar albirar el que el futur ens pot oferir o els que ens mereixem. Un cop d'ull al món més proper i el més allunyat. Tenim una situació de profunds canvis en la Comunitat global, tant de paisatge com de personatges; en la ja segona potència mundial -hi ha alguna persona que dubti del progressiu lideratge, de la Xina?-, parlem dels USA, on tenim un president taronja, capaç de donar seguretat a persones en busca de, fàcils, certeses. La quantitat de tint que precisa per aconseguir el color dels seus cabells ha provocat destruccions neuronals importants. Els rius de tint han baixat per l'arrel de cada cabell i, travessat el crani i entrant al cervell, n'han destruït les parts més evolucionades i han conservat només la part més primària, el sistema límbic. És una de les poques interpretacions que expliquen les seves idees, no m'atreveixo a nomenar-les conviccions, i les conductes. Menys perruquer i més Plató! Aquesta frase també és convenient per al Sr. Hollande.

A Àustria s'espera que un altre personatge nascut dins les seves fronteres vulgui igualar, potser de manera més educada?, els fets i conceptes d'un dictador feixista. Cal considerar que a les Espanyes aquests fenòmens no es poden donar, el mateix PP ha donat cabuda a aquest tipus de pensament i conducta. Des de la transició ha estat capaç de fagocitar i incloure àmplies bases del pensament de l'extrema dreta. I aquesta hi està ben representada. El Garcia Margallo ja està en ple procés d'aproximació l'estratosfera, com un satèl·lit més, per trobar-se amb el poble català, allà on ell ens va condemnar! No hi ha lloc per a pensadors no alienats amb el pensament oficial i únic?

A Catalunya sembla que, una vegada més, ens farem el harakiri tots solets (recordem que per al harakiri no fa falta la participació de terceres persones). Sembla que l'ampolla de cava es va esbravant, m'agradaria equivocar-me, una vegada més, esgotament d'idees i de treball i accions conjuntes, diversitat d'estratègies i de tàctiques. Molt teatre amb un flux guió, escrit de manera coral. Cal que mengem molts torrons, si els podem pagar, que ens engreixem i, farts de cava, engeguem a can "pistraus" l'esperit nadalenc (podeu substituir pistraus per la paraula que més s'adigui a l'estat de cadascú), i que els 2017 ens agafi en un estat prou embriac per entomar-lo convenientment.